

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4525/2024
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Бегинишић, адвокат у ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Стефан Ружичић, адвокат у ... и ВВ ДОО ..., чији је пуномоћник Слободан Петковић, адвокат у ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 974/23 од 12.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 974/23 од 12.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 974/23 од 12.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови судска јединица у Инђији П 1474/20 од 22.12.2022. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је у другом ставу изреке обавезан тужени ББ да тужиоцу АА исплати на име накнаде нематеријалне штете укупно износ од 880.000,00 динара и то: за претрпљене физичке болове износ од 220.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 220.000,00 динара, за душевни бол због наружености износ од 100.000,00 динара и за душевни бол због умањења животне активности износ од 340.000,00 динара са каматом од пресуђења па до коначне исплате. У ставу трећем изреке одбијен је у целости тужбени захтев у односу на туженог ВВ ДОО У ставу четвртом изреке обавезан је тужени ББ да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 237.650,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, док је у петом ставу обавезан тужилац да туженом ВВ ДОО ... накнади трошкове парничног поступка у износу од 138.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 974/23 од 12.10.2023. године, жалба тужиоца је одбијена и потврђена је првостепена пресуда у одбијајућем делу из

става 3. изреке и у делу одлуке о трошковима поступка из става 5. изреке, а одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 - др. закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца да се тужени ВВ ДОО ... обавезе солидарно са туженим ББ да тужиоцу на име накнаде наматеријалне штете исплати утужене износе. Према утврђеном чињеничном стању од стране првостепеног суда, тужилац и тужени ББ били су запослени код туженог ВВ ДОО ... када је у просторијама туженог привредног друштва тужени ББ тужиоцу задао ударац песницом у пределу лица, којом приликом је тужилац претрпео тешке телесне повреде услед којих је трпео физичке болове и страх, а код тужиоца је дошло и до умањења животне активности од 20%, као и наружености, услед којих тужилац трпи душевне патње, интензитета и трајања ближе утврђеног побијаном пресудом. Поводом критичног догађаја, тужени ББ је оглашен кривим пресудом Основног суда у Старој Пазови К 949/19 од 06.01.2021. године, због кривичног дела тешка телесна повреда.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правноснажном пресудом је усвојен тужбени захтев у односу на туженог ББ, док је тужбени захтев у целости одбијен у односу на туженог ВВ ДОО ..., на темељу закључка да нема одговорности туженог послодавца за насталу штету по тужиоца, јер до штетног догађаја није дошло у раду или у вези са радом, јер нема узрочно последичне везе са обављањем послова на радном месту, нити од опасне ствари или делатности, нити постоји било какав пропуст послодавца који би водио његовој грађанскоправној одговорности.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Указивање на погрешну примену материјалног права није поткрепљено додатним условом за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а који се тичу неуједначене судске праксе у истоветној чињеничноправној ситуацији, потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, нити потребе за новим тумачењем примењених материјалноправних одредби Закона о облигационим односима.

Циљ посебне ревизије није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од

посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Евентуална погрешна примена материјалног права, сама по себи не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Такође, ревидент не указује на постојање различитих судских одлука или неуједначености судске праксе поводом поступка у истој или сличним чињеничноправним ситуацијама.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 33. став 2 истог закона прописано је ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Како означена вредност предмета спора побијаног дела износи 880.000,00 динара, што чини противвредност од 7.484,44 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (01.12.2020. године), закључује се да ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**